

РЕШЕНИЕ

№ 120

гр. Варна, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ванухи Б. Аракелян

Членове: Анета Н. Братанова
Дарина Ст. Маркова

при участието на секретаря Ели К. Тодорова
като разгледа докладваното от Анета Н. Братанова Въззивно търговско дело
№ 20233001000065 по описа за 2023 година

Производството е с правно основание чл. 258 ГПК.

Образувано е по постъпила въззивна жалба от „МАРИНИМПЕКС“ ЕООД – Варна срещу Решение № 452/17.10.2022 год., постановено по т.д.№ 678/2021 год., с което е **ОТХВЪРЛЕН** предявеният от „Маринимпекс“ ЕООД, ЕИК 103811571, със седалище гр.Варна, представлявано от А.А.ов Д., чрез пълномощник - адв. М. С. Д. - АК Варна, срещу "КЛАС СЪРВИС" ЕООД, ЕИК 204916537, със седалище гр. Варна, представлявано от управителя Д И Л, „КОНСОРЦИУМ ВАРНА ПРО ЕНЕРДЖИ" ООД, ЕИК 148100723, със седалище гр. Варна, представлявано от управителя А. Г. Д. и А. Г. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Варна, иск с правно основание чл. 464, ал. 1 вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК за приемане за установено по отношение на ответниците, че вземането на "КЛАС СЪРВИС" ЕООД, ЕИК 204916537, със седалище гр. Варна, към „КОНСОРЦИУМ ВАРНА ПРО ЕНЕРДЖИ" ООД, ЕИК 148100723, със седалище гр.Варна, и А. Г. Д., с постоянен адрес гр. Варна, в размер на 220 000 лв., инкорпорирано в запис на заповед от 15.03.2016г., за чието събиране са издадени изпълнителен лист №

8360/12.09.2016г. и заповед №5244/08.09.2016г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК по ЧГД №10746/2016г. по описа на Районен съд - Варна и което вземане е предявено за принудително събиране по изп. дело № 20207390400138 по описа на ЧСИ С С, рег.номер 739, район на действие Окръжен Съд- Добрич, е недължимо.

Предявената въззивна жалба е основана на твърдения за недействителност на споразумение от 15.03.2016 год. поради липса на съгласие. Поддържа се, че подписът под споразумението не е положен от управителя на „БЛЕКС СИЙ ГАРДЪН“ ЕООД – И Л Л. Споразумението не индикира, че е подписано от пълномощник Налице са предпоставките за недействителност по чл. 26, ал.2, пр.2 ЗЗД. Поддържа се още, че съглашението е нищожно поради накърняване на добрите нрави, обусловено от нееквивалентността на престациите. Нищожността на каузалното правоотношение обуславя отпадането на абстрактната гаранционна отговорност по записа на заповед. Присъединеният кредитор не разполага с вземане в изпълнителното производство.

В срока по чл. 263, ал.1 ГПК е постъпил писмен отговор от „Клас Сървиз“ ЕООД, в който се излага становище за неоснователност на предявената жалба.

Ответниците „КОНСОРЦИУМ ВАРНА ПРО ЕНЕРДЖИ" ООД, ЕИК 148100723, със седалище гр.Варна, и А. Г. Д. не са депозирали отговор в срока по чл. 263, ал.1 ГПК.

Съдът след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството пред ВОС е образувано по предявен отрицателен установителен иск от ищеца в качеството на взыскател по изп.дело № 20207390400138 по описа на ЧСИ Сл.Сербезов за отричане вземането на присъединен взыскател "КЛАС СЪРВИС" ЕООД.

Защитата срещу привиден кредитор по реда на чл. 464 ГПК възниква от момента на присъединяването на последния. Присъединеният се взыскател има същите права в изпълнителното производство, каквито има първоначалният взыскател и извършените до присъединяването изпълнителни действия ползват и присъединения се взыскател - арг. чл. 457, ал. 1 ГПК. С

присъединяването на вискателя възниква задължението на съдебния изпълнител да постанови разпределение на постъпленията по делото, съобразно реда на чл. 460 ГПК, поради което с присъединяването всеки един от първоначалните вискатели има интерес да предяви отрицателен установителен иск. Реализирането на защитата преди изготвянето на протокол за разпределение и преди началото на визирания в текста на чл. 464, ал. 1 ГПК едномесечен срок не рефлектира върху допустимостта на иска /Определение № 756 от 22.12.2011 г. на ВКС по ч. гр. д. № 641/2011 г., IV г. о., ГК; Определение № 159 от 31.03.2009 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1930/2008 г., I г. о., ГК/.

В хода на съдебното производство е изготвен Протокол за разпределение 01.10.2021г., в който е предвидено частично удовлетворяване на ищеца – първоначален вискател и частично удовлетворяване на присъединения вискател като конкуриращ се хирографарен кредитор.

В заключение, предявеният иск е допустим и следва да бъде разгледан по същество.

Пред въззивната инстанция не се оспорват следните факти и обстоятелства:

Ищецът „МАРИНИМПЕКС“ ЕООД е вискател по изп. дело № 20207390400138 по описа на ЧСИ С С, рег.номер 739, район на действие Окръжен Съд-Добрич с вземане по изпълнителен лист, издаден на 29.05.2020 г. по ЧГД №5360/2020г. по описа на Районен съд – Варна.

С молба вх. №00035/05.01.2021г. по изп. дело № 20207390400138 в производството като вискател на основание чл. 456 от ГПК се е присъединил "БЛЕК СИЙ ГАРДЪН" ЕООД, ЕИК 202365131 с вземане по изпълнителен лист № 8360/12.09.2016 год., издаден въз основа на Заповед за изпълнение № 5244/08.09.2016 год. по описа на РС – Варна, по силата на който „Консорциум Варна Про Енерджи“ ООД и А. Г. Д. са осъдени да заплатят солидарно на „Блек Сий гарден“ ЕООД – Варна суманта от 220 000 лева по запис на заповед от 15.03.2016 год., издаден в гр.Варна с падеж 15.08.2016 год., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 07.09.2016 год. до окончателното погасяване на задълженията, ведно със сторени разноси в заповедното производство.

Представен е запис на заповед, издаден на 15.03.2016 год. за сумата от

220 000 лева, платима на падеж – 15.08.2016 год. в полза на кредитора "БЛЕК СИЙ ГАРДЪН" ЕООД с издател „Консорциум Варна Про Енерджи" ООД и авалиран от поръчителя А. Г. Д..

Не е спорно между страните, че записът е издаден в изпълнение на споразумение от 15.03.2016г., сключено между „ВАРНА-ПРО" АД, „БЛЕК СИЙ ГАРДЪН" ЕООД, „Консорциум Варна Про Енерджи" ООД и А. Г. Д., видно от което поръчителите „Консорциум Варна Про Енерджи" ООД и А. Г. Д. са се задължили спрямо кредитора "БЛЕК СИЙ ГАРДЪН" ЕООД, да отговарят за изпълнението на описаното в споразумението задължение на длъжника „ВАРНА-ПРО" АД.

По силата на договор за цесия от 07.06.2021 год. ответникът „Клас сървиз“ ЕООД е придобил вземането на „Блек Сий гардън“ ЕООД и е конституиран като вискател в изпълнителното производство, на основание чл. 429, ал.1 ГПК вр. чл. 99, ал.3 и ал.3 ЗЗД.

Основният предмет на въззивната проверка касае въведените от ищеца относителни възражения срещу записа на заповед, основани на вътрешните каузални отношения между ответниците, обективирани в споразумение от 15.03.2016г.

На първо място се твърди, че споразумението не е подписано от визирания в адресната част представител на „Блек сий гардън“ ЕООД – И Л Л, който е посочен и като автор на положения подпис. Авторството на положения подпис е установено в процеса и съобразно заключението на СГЕ принадлежи на Л Р Л. Изследването на представителната власт на установения автор на подписа е недопустимо. Съобразно дадените разрешения в Тълкувателно решение № 5 от 12.12.2016 г. на ВКС по т. д. № 5/2014 г., ОСГТК, на недействителността поради липса на представителна власт може да се позове само лицето, от името на което е сключен договорът или неговите универсални правоприменници. Не разполагат с такова право другите страни по облигационната връзка или третите лица. За пълнота следва да бъде отбелязано, че лицето Л Р Л е пълномощник на дружеството – кредитор по силата на нотариално заверено пълномощно от 21.07.2015 год. Учредената представителна власт включва мандат „да представлява и подписва дружеството пред ...физически и юридически лица“, вкл. „да извърша всички правни и фактически действия“ от името на дружеството. В

допълнение, следва да бъде отбелязано, че дори и при липса на пълномощно, осъществените правни действия следва да се считат потвърдени от кредитора чрез инициране на заповедно производство за снабдяване с изпълнителен лист въз основа на записа на заповед, издаден в изпълнение на чл. 9 от споразумението; чрез присъединяване като вискател въз основа на изпълнителен титул, издаден на същото основание; чрез последващо цедиране на дълга сещу солидарните поръчители. Горните правни действия произвеждат предвиденото в чл. 42, ал.2 ЗЗД потвърдително правно действие. На посоченото основание споразумението е произвело валидно и обвързващо правно действие между третите лица – кредитор и поръчители.

Сочените последици настъпват независимо от това дали действителният автор на положения подпис е обозначен като такъв в адресната или заключителна част на документа. На потвърждаване по реда на чл. 42, ал.2 ЗЗД и чл.301 ТЗ подлежат всички волеизявления, дори и тези без формална идентификация.

Неоснователни са и твърденията на въззивника, че липсата на указания в текста на документа за действителния автор на подписа и за това, че действа като пълномощник, обуславя недействителност на съглашението поради липса на съгласие на ЮЛ – кредитодател – чл.26, ал.2, пр.2 ЗЗД. Липсата на съгласие е тежък порок на сделката и е налице при съзнателна липса на воля при налично волеизявление, основано на мислена уговорка, шега или насилие. В настоящия случай не се твърдят факти, релевантни за приложението на фактическия състав на чл.26, ал.2, пр.2 ЗЗД. Твърденията са основани на неавтентичност на документа. Неавтентичността на частен диспозитивен документ не обуславя материалноправна недействителност на съглашението.

Сключеното споразумение има характера на установителен договор, в който кредиторът „Блек сий гардън“ ЕООД и длъжникът „Варна –про“ АД визират основанието и размера на главния и акцесорен дълг по рамков договор за кораборемонт и ел.монтажни дейности от 30.04.2016 год. Същеременно споразумението предвижда отлагане на висящите изпълнителни действия до 15.08.2016 год. и предоставяне на обезпечения на кредитора чрез учредяване на поръчителство от трети лица. Споразумението има характера и на договор по чл. 138 ЗЗД, по силата на който „Консоциум Варна Про

Енерджи“ ООД и А. Г. Д. се задължават спрямо кредитора да отговарят за изпълнение на задълженията на „Варна –про“ АД.

Договорът за поръчителство е по правило възмезден договор. По принцип възмездни са договорите, при които има еквивалентно икономическо разместване, а безвъзмездни – при които еквивалентност липсва. Възмездността на облигационното съглашение се определя по икономически критерии при съобразяване на цялата връзка от свързани правоотношения, в това предшестващи и последващи.

Поръчителят по начало не получа нищо от кредитора, но има регресно вземане към главния длъжник, което придава на договора възмезден характер /А.Калайджиев, „Облигационно право“, Обща част, 6.2 „Възмездни и безвъзмездни договори“/. Поемането на задължение се балансира от регресното вземане към главния длъжник /чл. 143 ЗЗД; чл. 146 ЗЗД/. Налице е имотно уравнение, което изключва безвъзмездността. Имущественото разместване и неговият обем са предвидени в закона, поради което въпросът за еквивалентността на престациите като критерий за съблюдаване на добрите нрави не може да бъде повдиган.

Въз основа на изложеното, съдът приема, че сключеният договор по чл. 138 ЗЗД не е недействителен поради нарушение на добрите нрави, обосновано с нееквивалентност на престациите.

Неоснователни са възраженията на въззивника, свързани с неплатежоспособността на главния длъжник – „Варна про“ АД. Съобразно извършената служебна справка в ТР дружеството е в открито производство по несъстоятелност, считано от 31.01.2017 год. с начална дата на неплатежоспособност 31.12.2015 год. Процесното споразумение е сключено на 15.03.2016г. Въззивникът излага, че няма икономически обоснована причина да поръчителства за ЮЛ с видими затруднения в обслужването на текущите си задължения.

Соченото възражение следва да се квалифицира като такова за липса на основание на договора по смисъла на чл. 26, ал.2 ЗЗД. Основанието на сделката е свързано с типичната, непосредствена цел, която същата преследва. Основанието се предполага до доказване на противното – чл. 26, ал.2, изр. 2 ЗЗД. Поръчителството е каузален договор. Основанието на кредитора е желанието му да бъде обезпечен. Основанието на поръчителя е да

обезпечи кредитора. Възможността на поръчителя да възстанови дадените средства от главния длъжник няма релевантно значение за наличието или липсата на основание на договора.

Не противоречи на добрите нрави и учредяването на поръчителство за лице, което е в състояние на финансови затруднения. Законът предвижда запазване на дадените от трети лица обезпечения в полза на длъжника след началната дата на неплатежоспособност. Договорът за поръчителство е с обезпечителен характер и се сключва именно, за да се осигури материалния интерес на кредитора, вкл. и поради неплатежоспособност на главния длъжник. Договорът за поръчителство може допустимо да се сключи едновременно или след възникването на главния дълг.

Съществуването или липсата на вътрешни отношения, оправдаващи дадени обезпечения в полза на главния длъжник, са ирелевантни за действителността на договора по чл. 138 ЗЗД.

Във въззивната жалба не са наведени други доводи за ревизия на обжалвания съдебен акт.

С оглед на изложеното, съдът намира, че записът на заповед, легитимиращ присъдения вискател като кредитор, е издаден при наличие на каузален дълг. Предявеният иск с правно основание чл. 464, ал.1 ГПК е неоснователен. Обжалваното решение на ВОС следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

В полза на въззиваемото дружество „Клас сързиз“ ЕООД следва да бъдат присъдени сторените разноски във въззивното производство. Същите съобразно представен списък по чл. 80 ГПК възлизат на 9800 лева – адвокатски хонорар. Договореният и заплатен адвокатски хонорар е под минимума по чл.7, ал.2, т.5 от Наредба 1/2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което не е прекомерен по смисъла на чл. 78, ал.5 ГПК.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 452/17.10.2022 год., постановено по т.д. № 678/2021 год. по описа на ВОС.

ОСЪЖДА „Маринимпекс“ ЕООД, ЕИК 1038115 71, със седалище гр.Варна, представлявано от А.А.ов Д. **ДА ЗАПЛАТИ** на "КЛАС СЪРВИС" ЕООД, ЕИК 204916537, със седалище гр. Варна, представлявано от управителя Д.И.Л. сумата от 9800 лева – разноски за въззивното разглеждане на спора, на основание чл. 78, ал.3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в едномесечен срок от връчването на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____